

Sunday 7th September 2025 + The Twelfth Sunday after Trinity

The collect of the day

Almighty and everlasting God, you are always more ready to hear than we to pray and to give more than either we desire or deserve : pour down upon us the abundance of your mercy, forgiving us those things of which our conscience is afraid and giving us those good things which we are not worthy to ask but through the merits and mediation of Jesus Christ your Son our Lord, who is alive and reigns with you, in the unity of the Holy Spirit, one God, now and for ever. AMEN

The reading from Deuteronomy (30.15.20)

See, I have set before you today life and prosperity, death and adversity. If you obey the commandments of the Lord your God that I am commanding you today, by loving the Lord your God, walking in his ways, and observing his commandments, decrees, and ordinances, then you shall live and become numerous, and the Lord your God will bless you in the land that you are entering to possess.

But if your heart turns away and you do not hear, but are led astray to bow down to other gods and serve them, I declare to you today that you shall perish; you shall not live long in the land that you are crossing the Jordan to enter and possess. I call heaven and earth to witness against you today that I have set before you life and death, blessings and curses.

Choose life so that you and your descendants may live, loving the Lord your God, obeying him, and holding fast to him; for that means life to you and length of days, so that you may live in the land that the Lord swore to give to your

ancestors, to Abraham, to Isaac, and to Jacob.

The Psalm (1)

Blessed are they who have not walked in the / counsel of the / wicked: nor lingered in the way of sinners, nor sat in the as/sembly / of the / scornful. Their delight is in the / law of the / Lord: and they meditate on his / law / day and / night.

Like a tree planted by streams of water
* bearing fruit in due season, with leaves that / do not / wither: whatever they / do, / it shall / prosper. As for the wicked, it is not / so with / them: they are like chaff which the / wind / blows a/way.

Therefore the wicked shall not be able to / stand in the / judgement: nor the sinner in the congre/gation / of the / righteous. For the Lord knows the / way of the / righteous: but the / way of the / wicked shall / perish.

The reading from Philemon (1-21)

Paul, a prisoner of Christ Jesus, and Timothy our brother, to Philemon our dear friend and co-worker, to Apphia our sister, to Archippus our fellow-soldier, and to the church in your house: Grace to you and peace from God our Father and the Lord Jesus Christ.

When I remember you in my prayers, I always thank my God because I hear of your love for all the saints and your faith towards the Lord Jesus. I pray that the sharing of your faith may become effective when you perceive all the good that we may do for Christ. I have indeed received much joy and encouragement from your love, because the hearts of the saints have been refreshed through you, my brother.

For this reason, though I am bold enough in Christ to command you to do your duty, yet I would rather appeal to you on the basis of love — and I, Paul, do this as an old man, and now also as a prisoner of Christ Jesus.

I am appealing to you for my child, Onesimus, whose father I have become during my imprisonment. Formerly he was useless to you, but now he is indeed useful both to you and to me. I am sending him, that is, my own heart, back to you. I wanted to keep him with me, so that he might be of service to me in your place during my imprisonment for the gospel; but I preferred to do nothing without your consent, in order that your good deed might be voluntary and not something forced.

Perhaps this is the reason he was separated from you for a while, so that you might have him back for ever, no longer as a slave but as more than a slave, a beloved brother — especially to me but how much more to you, both in the flesh and in the Lord.

So if you consider me your partner, welcome him as you would welcome me. If he has wronged you in any way, or owes you anything, charge that to my account. I, Paul, am writing this with my own hand: I will repay it. I say nothing about your owing me even your own self. Yes, brother, let me have this benefit from you in the Lord! Refresh my heart in Christ. Confident of your obedience, I am writing to you, knowing that you will do even more than I say.

The reading from the Gospel according to St Luke (14.25-33)

large crowds were travelling with Jesus; and he turned and said to them, ‘Whoever comes to me and does not hate

father and mother, wife and children, brothers and sisters, yes, and even life itself, cannot be my disciple. Whoever does not carry the cross and follow me cannot be my disciple.

‘For which of you, intending to build a tower, does not first sit down and estimate the cost, to see whether he has enough to complete it? Otherwise, when he has laid a foundation and is not able to finish, all who see it will begin to ridicule him, saying, “This fellow began to build and was not able to finish.”

‘Or what king, going out to wage war against another king, will not sit down first and consider whether he is able with ten thousand to oppose the one who comes against him with twenty thousand? If he cannot, then, while the other is still far away, he sends a delegation and asks for the terms of peace.

‘So therefore, none of you can become my disciple if you do not give up all your possessions.’

The prayer after communion

God of compassion, in this Eucharist you have set aside our sins and given us your healing : grant that we who are made whole in Christ may bring that healing to this broken world, in the name of Jesus Christ our Lord. AMEN

Dydd Sul 7^{fed} Medi 2025
+ 12^{fed} Sul wedi'r Drindod

Colect y dydd

Hollalluog a thragwyddol Dduw, rwyf bob amser yn barotach i wrando nag ydym ni i weddio ac yn arfer rhoi mwy nag a ddeisyfwn na'i haeddu : tywallt arnom amllder dy drugaredd, gan faddau inni'r pethau y mae ein cydwybod yn eu hofni a rhoi inni'r pethau daionus hynny nad ydym yn deilwng i ofyn amdanynt, ond trwy haeddiannau a chyfryngdod Iesu Grist ein Harglwydd, sy'n fyw ac yn teyrnasu gyda thi, yn undod yr Ysbryd Glân, yn un Duw, yn awr ac am byth. AMEN

Darlleniad o Deuteronomium (30.15-20)

Edrych, yr wyf am roi'r dewis iti heddiw rhwng bywyd a marwolaeth, rhwng daioni a drygioni. Oherwydd yr wyf fi heddiw yn gorchymyn iti garu'r ARGLWYDD dy Dduw, a rhodio yn ei ffyrdd, a chadw ei orchmynon, ei reolau a'i ddeddfau; yna byddi fyw, a chei amlhau, a bydd yr ARGLWYDD dy Dduw yn dy fendithio yn y wlad yr wyt yn mynd iddi i'w meddiannu.

Ond os byddi'n troi i ffwrdd ac yn peidio â gwrando, ac yn cael dy ddenu i addoli a gwasanaethu duwiau estron, yna, dyma fi'n dweud wrthyf heddiw, fe'th lwyr ddifodir di, ac nid estynnir dy ddyddiau yn y tir yr wyt yn croesi'r Iorrdonen i'w feddiannu. Yr wyf yn galw'r nef a'r ddaear yn dystion yn dy erbyn heddiw, imi roi'r dewis iti rhwng bywyd ac angau, rhwng bendith a mellith.

Dewis dithau fywyd, er mwyn iti fyw, tydi a'th ddisgynyddion, gan garu'r ARGLWYDD dy Dduw, a gwrando ar ei lais a glynu wrtho; oherwydd ef yw dy fywyd, ac ef fydd yn estyn dy ddyddiau iti gael

byw yn y tir yr addawodd yr ARGLWYDD i'th dadau, Abraham, Isaac a Jacob, y byddai'n ei roi iddynt.

Y Salm (1)

Gwyn ei fyd y sawl nad yw'n dilyn cyngor y drygionus nac yn ymdroi hyd ffordd pechaduriaid nac yn eistedd ar sedd gwatwarwyr, ond sy'n cael ei hyfrydwch yng nghyfraith yr ARGLWYDD ac yn myfyrio yn ei gyfraith ef ddydd a nos.

Y mae fel pren wedi ei blannu wrth ffrydiau dŵr ac yn rhoi ffrwyth yn ei dymor, a'i ddeilen heb fod yn gwywo. Beth bynnag a wna, fe lwydda. Nid felly y bydd y drygionus, ond fel us yn cael ei yrru gan wynt.

Am hynny, ni saif y drygionus yn y farn na phechaduriaid yng nghynulleidfarn cyfiawn. Y mae'r ARGLWYDD yn gwylio ffordd y cyfiawn, ond y mae ffordd y drygionus yn darfod.

Darlleniad o Philemon (1-21)

Paul, carcharor Crist Iesu, a Timotheus ein brawd, at Philemon, ein cydweithiwr annwyl, ac Apffia, ein chwaer, ac Archipus, ein cydfilwr; ac at yr eglwys sy'n ymgynnull yn dy dŷ. Gras a thangnefedd i chwi oddi wrth Dduw ein Tad a'r Arglwydd Iesu Grist.

Yr wyf yn diolch i'm Duw bob amser wrth gofio amdanat yn fy ngweddïau, oherwydd fy mod yn clywed am dy gariad, a'r ffydd sydd gennyf tuag at yr Arglwydd Iesu ac at yr holl saint. Yr wyf yn deisyf y bydd y ffydd, sy'n gyffredin i ti a ninnau, yn gyfrwng effeithiol i ddyfnhau dealltwriaeth o'r holl ddaioni sy'n eiddo i ni yng Nghrist. Oherwydd cefais lawer o lawenydd a symbyliad trwy dy gariad, gan fod calonnau'r saint wedi eu llonni drwot ti, fy mrawd.

Gan hynny, er bod gennyf berffaith ryddid yng Nghrist i roi gorchymyn i ti ynglŷn â'th ddyletswydd, yr wyf yn hytrach, ar sail cariad, yn apelio atat. Ie, myfi, Paul, a mi'n llysgennad Crist Iesu, ac yn awr hefyd yn garcharor drosto, apelio yr wyf atat ar ran fy mhlentyn, Onesimus, un y deuthum yn dad iddo yn y carchar.

Bu ef gynt yn ddi-fudd i ti, ond yn awr y mae'n fuddiol iawn i ti ac i ninnau. Yr wyf yn ei anfon yn ôl atat, ac yntau bellach yn rhan ohonof fi. Mi hoffwn ei gadw gyda mi, er mwyn iddo weini arnaf yn dy le di tra byddaf yng ngharchar o achos yr Efengyl. Ond ni fynwn wneud dim heb dy gydsyniad di, rhag i'th garedigrwydd fod o orfod, nid o wirfodd.

Efallai, yn wir, mai dyma'r rheswm iddo gael ei wahanu oddi wrthyf dros dro, er mwyn iti ei dderbyn yn ôl am byth, nid fel caethwas mwyach ond fel un sy'n fwy na chaethwas, yn frawd annwyl — annwyl iawn i mi, ond anwylach fyth i ti, fel dyn ac fel Cristion.

Os wyt, felly, yn fy ystyried i yn gymar, derbyn ef fel pe bait yn fy nerbyn i. Os gwnaeth unrhyw gam â thi, neu os yw yn dy ddyled, cyfrif hynny arnaf fi. Yr wyf fi, Paul, yn ysgrifennu â'm llaw fy hun: fe dalaf fi yn ôl, a hynny heb sôn dy fod ti'n ddyledus i mi hyd yn oed amdanat dy hun. Ie, frawd, mi fynwn gael ffafr gennyf ti yn yr Arglwydd; llonna fy nghalon i yng Nghrist. Yr wyf yn ysgrifennu atat mewn sicrwydd y byddi'n ufuddhau; gwn y byddi'n gwneud mwy nag yr wyf yn ei ofyn.

Gwrandewch Efengyl Crist yn ôl Sant Luc (14.25-33)

Yr oedd tyrfaoedd niferus yn teithio gydag ef, a throes a dweud wrthynt, "Os daw rhywun ataf fi heb gasáu ei dad ei hun, a'i fam a'i wraig a'i blant a'i frodyr a'i

chwiorydd, a hyd yn oed ei fywyd ei hun, ni all fod yn ddisgybl imi. Pwy bynnag nad yw'n cario ei groes ei hun ac yn dod ar fy ôl i, ni all fod yn ddisgybl imi.

"Oherwydd os bydd un ohonoch chwi yn dymuno adeiladu tŵr, oni fydd yn gyntaf yn eistedd i lawr i gyfrif y gost, er mwyn gweld a oes ganddo ddigon i gwblhau'r gwaith? Onid e, fe all ddigwydd iddo osod y sylfaen ac wedyn fethu gorffen, nes bod pawb sy'n gwylio yn mynd ati i'w watwar gan ddweud, 'Dyma rywun a ddechreuodd adeiladu ac a fethodd orffen.'

"Neu os bydd brenin ar ei ffordd i ryfela yn erbyn brenin arall, oni fydd yn gyntaf yn eistedd i lawr i ystyried a all ef, â deng mil o filwyr, wrthsefyll un sy'n ymosod arno ag ugain mil? Os na all, bydd yn anfon llysgenhadon i geisio telerau heddych tra bo'r llall o hyd ymhell i ffwrdd.

"Yr un modd, gan hynny, ni all neb ohonoch nad yw'n ymrwthod â'i holl feddiannau fod yn ddisgybl i mi."

Defynddir gweddi ôl-ynghyd

Dduw tosturi, rhoddaist heibio ein pechodau yn y cymun hwn gan roi i ni dy iachâd : caniatâ i ni a wneir yn gyfan yng Nghrist ddwyn yr un iachâd i'r byd drylliedig hwn, yn enw Iesu Grist ein Harglwydd. AMEN

Testun allan o Gair yr Arglwydd 2011 – yr Eglwys yng Nghymru, Hawlfraint Cyhoeddiadau'r Eglwys yng Nghymru 2011. Colectau a Gweddïau Ôl-Gymun o'r llyfr Y Calendr Newydd a'r Colectau Hawlfraint Corff Cynrychiolwyr yr Eglwys yng Nghymru 2003 ISBN – 1853115495. Dyfyniadau a Salmu trwy ganiatâd o'r Beibl Cymraeg Newydd Dwygiedig 2004 Cymdeithas (Brydeinig a Thramor) y Beibl. Cedwir pob hawl.